

צטלח צפסקוק ויהפך לנצ פרעה וענדיו אל העם
סיינו הע"ר דייקי ולולא עטלחו עם ישראל הערצ
רצ לא ה' רודפים אחריהם ולא נעצו צים:

ויקח יתרו חתן משה וכו' לאב"ל לח'ם
ע"ם חתן משה לפנ"י האלה"ם.
י"ס לרמו לאכל לחם על צח' יחור וזיווג לזם
לאב"ל לח'ם ע"ם חתן משה לפנ"י האדק"ים
עם האותיות עולה חלף ש"מ יחודל תחלל שחיה
הגדפין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד,
יען שצאו לאכול עם יתרו שצא להחגייר ולחכות
חמה ככפי השכינה, וזה ויהי מומחרת יו"כ אשר
מחמול אחר הגדפין בקול רם. וסכה גר שצא
להחגייר לריך עזילה לקבל עליו גירוש. כוכל לרמו
זאת צחיצות ויהי מומחרת י"ס כאן אחיון חרמ"ח
לרמו על חרמ"ח עפחים שיעור וקום וסכה שאר
האותיות מן ברוך ע"ס וכו' זולת חר"ח דהם הגדפין
ישאר חסר חק"ס רומ לחתק"ס לוגין שיעור
אור החסות: שצמקום ע"ס:

[אמר ארומ"ר ז"ל חורג זו ו' ימים קודם הסתלקותו]
ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאב"ל לחם
עם חתן משה לפני האלקים. ויהי
ממחרת וישב וכו' לסנין הסמיכות. אולם רמו
כאן גודל מעלות הדיקים אשר חושבים צעח
אוכלס אולי זה גמר וסכלית עגורחם אשר צעצור
זה צאו לעולם לחקן, ועוסים חסונה שלימה חס
ויצא אהרן וכו' לאכל לחם לפני האלקים צחימה
ויראה מעטעם ויהי מומחרת כי מי יודע מה יולד
יוס. וזה ויס"צ ע"ד סוב יוס אחד לפני מייחחק:

א"י לפני האלקים ויהי ממחרת וישב משה
לשפוט את העם ע"ד אומרים ז"ל לעולם
יראה חדיין כאילו גיחנס פחוחה לו מחסיו. חס
ויהי ממחרת לחסוד מה יולד יוס ע"ד סוב יוס
אחד וכו' כי ציציצ חוספע לריך לעסוח חסונה,
ויראה כאילו חסכיה עומדה לנגדו ויפחור מעוכס
חדין, ויסנ צחסונה, חס לפני האלקים ויהי
ממחרת וישב משה לשפוט את העם:
וידי ממחרת פי' רש"י מולחי יו"כ ה"ס, ולפי"ז
ממע עאכלו ציוס חסיפור ע"י צפי'
חוסקס

סירה י"ס מלחמות מעמלק כמ"ס צאגרא דכלה:

ולזה וישמע יתרו בהן מדין עולה את"רג חמה
גמן תאנה וצח צרמו צח' וישמע כו' שחול
ל' לירוק ומיגור [ע"ד וישמע שחול] סיינו שליך יתרו
צח' רח"י כמו רח"ס חני דצרי פלוני חקירה לצח'
סעיפס חמוכס שחול חיקון עץ סדעח = [סספנס
סי' ע"י נחש סקדמוכי נחש ססיאלי צח' רח"י
חקירה י"ס ח"ן] לכן ספקיר יתרו נפשו לצח'
למסח למדצר להאיר לו דרך ישכון אור וי"ס יתרו
חסיכ צרוך ד'. חס"ר הלי"ל ח"ס הע"ס ד' חיצות
סללו עולה ג"כ חסר"ג חע"ס י"ן חלכ"ס כי גלות
חלרים סי' לחיקון עץ סדעח, וזה ססייס סכחוד
חסר סליל חס סעס מתחת יד מצרים חסר
כוחס סי' מעץ סדעח מללח נחסיס עיר סכולס
חנן:

אשר הוא חג"ה עולה חקע"ו כוספר כריחות
על סחורס חס אשר חול חנ"ס ע"ס סר
סאלקים, כי ח"ן להקצ"ס צעולמו חלל ד' חמות
סל סלכס שחול כ"ד פעמיס כ"ד עפחים מוספר
חקע"ו שיעור דירה חדס וסנן:

ע"י צנעח"ע אשר ע"ס יתרו מרמו לכל סחורה
חחון חר"ו מרמו על מלות חנוספין על ז'
מלות צני כח, וחול יוד מרמו ליוד דצרות, לזס
ועיז מליך מוספ"ע חסיכ עולה יתרו שמורמו צסמו
כל עספעי סחורה וצח יצואר סודרס וחלס
סעספסיס. חסי"ד ועיז מליך מוספ"ע חסיכ סעולה
יתרו, כי וחלס חול מוסיק על הרסחוניס:

ויאמר יתרו ברוך ד' אשר הציל אתכם
מיד מצרים וכו' אשר הציל את
העם מתחת יד מצרים, הנה אשר הציל חסני
לכחורה כפל לשון. י"ס לומר ע"ד אומרים ז"ל ע"ס
רעסיס ירקנ כסמזכירין סמו לכן כסחזכיר ע"ס
פרעס סיפר צנחוח כי סליל חול לשון ספרסס
וסעס מוכונה לערצ רצ וזה אשר הציל סיינו
פרעס את העם סספריס חס סערצ רצ מולרים
לסלחס עם ישראל וכוחחו סי' להסעי"ח חס צני
ישראל, וזה כי צדצר חסר זדו עלי"ס סיינו צסליחות
סערצ רצ ע"י נעצו צמיס כמו ספי' סחורי"ס צפ'

פסוק וכן הצק חסר עסא קמא קמא דחיקן עיי"ס
לזה חגרי"ח עולה ח' ה' ע"ד צרח"י ילח"ר צרח"י
לו הצל"ן חורה וסוף לימד אותם חקי חלקים ותורתו:
וזה"ש לו יתרו כמו סנאמר צפקוק שלח"ז :

ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר וכו'
כי לריך לזה התחזרות לדיקים [וזהו] כי
כבר מוכר הדבר לא חוכל עשהו לצדיק :

בפ' עתה שמע בקולי וגו' הי"ה את"ה לע"ם
מ"ל האלהים עולה חסונה היינו
להכניס בחס כח התשובה ושלל יחמוד להון חזירו
ובזה יצועל דברי ריבוח צין ח"ס לרעהו :

אן עד"ז עתה שמע בקולי וגו' הי"ה חמ"ה לע"ם
מ"ל האלקים שצולה חסונה חס"ה חמ"ה חס
לו אל האלקים שליח ועלין למקום כפרש"י להנחית
גבורות האלקים :

בפ' והבאת אתה את הדברים. והבאת
אתה את עולה אתרוג חמה גפן
תאנה לזה קיים חכ' הדברים אל האלקים חף
שחול רק דיני ממונות חפ"כ הדברים חמה ברומו
של עולם לחיקון עין הדעה טו"ר [סגור מיתה. ע"י
דיני ומשפטי החורה שנק'] קס חיים. וזה חזין ח"ה
הדברים ח"ל האלקים עולה חפ"ד צקור דוד מלך
ישראל חי וקיים. ע"י צפרע"ה שער ר"ה :

ויאמר משה לחתנו ב"י יב"א אלי הע"ם
לדר"ש אלקים עולה ח"ה חוד"ש
שחייב חס להקציל פני רבו צרגל סדרשו מפ' מדוע
זאת חלי לא חדש היום :

ב'י יהי להם דבר בא ארי היינו הדבר ש"ס
לחס חלי מרגיש להקן זלח חס ושפטי
[חלי צעלמי] והודעתי חס חקי האלקים וזה חורתי
שיצונו [גס חס] ח"ך לחקן הדבר :

ב"י יהי"ה לה"ם דב"ר ב"א אלי עולה שבינ"ה
ע"ד דאמרינן כשארס צלער סכינה חס חורתי
קלכי מראשו קלכי מורעי דהסכינה משתחפת צלער
ח"ס ישראל ועי"כ ידע [גס] חס רצונו הסכינה
[ח"י] מדברת מוחך גרונו :

בפ' ושמו את העם בכל עת והיה כל דבר
וכו' חיצה חס"ה כמיוחר חלל רימו חס
למנוח לדיקים חללה חס"ה חס להכניס לישראל
מדת השמחה להיוחס סמחים חלקם ולא ינקשו
מוחרות וצפרע לחצונו מחרירו חס חלין מניע לו
חס

החוספה על החורה שהקשו כן על רש"י. ועי"ס
מה שהירלו ע"ז. חולס כוכל לחת רמו להמעסה
הנשוע מוח קדושה חרצ חק' מחר"ס מרימכאב ,
חסר פעם אחת הקדים תפילתו ציוס הכיפור עד
סכרחה להאכסים המסחופים צללו שיעור חס יוס,
ולוח להציח מי דצט לפניהם לסחוח, חס"י לפלח
צעיניהם, וחמר חס"ק לצל יחפלאו על הדבר חס
לאחר כי חס רוחה צגצגי מרומים שחול חס
כעילות סערים. וכבר ח"י חרלון צכיפור עונות, חס
זמן חס וסי"ך ליוס חמחרת, ויס לרמו זלח צכחוב
זח ויצח חסרן לחכל לחס וכו' ושלל חקסה חלוח
חול יוס"כ חליך חכלו, ע"ז מחר"כ חס"י חמחרת
כי חמ"ה רחו כי זמן חלו סאכלו סי"ך ליוס חמחרת:

וידי ממחרת וישב משה לשפוט את העם
פ"י רש"י מחרת יוס"כ. יס לומר כי זח
רמו צמח סאמר ויס חמחרת ויס"צ היינו יוס"כ
סנקרל עולם חכסל עולם חסיצה ועולם חסונה
חז ויסצ חסה לספוט חס חס חס"כ חס"כ חס"כ
צחעל סבין חס למקום, חולס לחעל סבין חס
לחצירו חין יוס"כ חס"כ חס"כ עד סירלה חס חצירו, לכן
ציוס חמחרת ויסצ חסה לספוט חס חס לעסות
חספס צין חס לחצירו :

וידי ממחרת וישב ספי" רש"י שחול מחרת
יוס"כ לחצין ח"ך חמו זח צקרל שחול
מחרת יוס"כ יל כי יוס"כ חקרל עולם חכסל שחול
חסונה ככ"ל לוח ויס חמחרת ויס"צ שחול עולם
חכסל ולוח חרחה חסר ויס"י חמחרת ויס"צ עולם
ויחמ"ר חו"י סלחח"י כדצ"ך, ונקרל מחר"ה שחול
חמו לשיעור חמו"ח טפחים סצמוקים כי חמח
טורל דמלות צעסות סוכה וד' מינים חינו כופל
מחדרבות יוס"כ ככידע מחמר חכז"ל, על ולקחחם
לכס ציוס חרלסון לוח חקרל מחר"ה שחול סיעור
טחרה, מי מחמר חחכס חצכס סצסומים :

בפ' וירא חתן משה את ב"ל אשר
הו"א עשי"ה לע"ם עולה ויעש"ו לה"ם
חגרי"ת צדנר סקילקלו צו חיקנו חס כל
חס"ר היינו כל הדינים חמוסכים מעס"ד חמרומו
צח"י אשר חוח א' מרומו חלקים פשוט, וחוח ש'
חלקים צמילוי יודין וחוח ר' חלקים צרצוע, חול
עסה לעס עס"ה חקרל חיקון כמו ספי" רש"י על